

Środa 6 lipiec 2005

49. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji rządowi Państw Członkowskich UE, Radzie, Komisji, Tymczasowemu Zgromadzeniu Narodowemu Iraku, Sekretarzowi Generalnemu ONZ, rządowi państw objętych procesem barcelońskim, rządowi Iranu i państwom będącym członkami Rady Współpracy w Zatoce Perskiej oraz rządowi i Kongresowi Stanów Zjednoczonych Ameryki.

P6_TA(2005)0289

Światowy Apel o Działania na rzecz Walki z Ubóstwem

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie Światowego Apelu o Działania na rzecz Walki z Ubóstwem

Parlament Europejski

- uwzględniając „Kwintet przeciwko głodowi” stworzony podczas Światowego Szczytu w sprawie Działania przeciwko Głodowi i Ubóstwu, który doprowadził do Światowego Apelu o Działania na rzecz Walki z Ubóstwem zainicjowanego przez Prezydenta Brazylii Lulę podczas Światowego Forum Społecznego w styczniu 2005 r.,
 - uwzględniając nowojorską deklarację w sprawie akcji przeciwko głodowi i ubóstwu z dnia 20 września 2004 roku podpisaną przez 111 rządów narodowych łącznie ze wszystkimi Państwami Członkowskimi UE,
 - uwzględniając Milenijne Cele Rozwoju (MDG) oraz zbliżający się. Panel Wysokiego Szczebla ONZ podsumowujący postępy na drodze do osiągnięcia Milenijnych Celów Rozwoju we wrześniu 2005 r.,
 - uwzględniając Komunikaty Komisji COM(2005)0132, COM(2005)0133 oraz COM(2005)0134 z dnia 12 kwietnia 2005 r. w sprawie przyspieszania postępu w osiągnięciu Milenijnych Celów Rozwoju,
 - uwzględniając posiedzenie Rady ds. Rozwoju z maja 2005 r.,
 - uwzględniając art. 108 ust. 5 Regulaminu,
- A. zważywszy na ekstremalne ubóstwo, dotyczące ponad miliard ludzi oraz na fakt, że w Afryce Subsaharyjskiej ponad 300 milionów ludzi żyje w całkowitym ubóstwie oraz że miliony ludzi umierają co roku z powodu niewystarczającej opieki zdrowotnej, braku czystej wody, godnych warunków mieszkaniowych i odpowiedniego żywienia,
- B. zważywszy, że druga połowa roku 2005 stanowi dla Unii Europejskiej i jej Państw Członkowskich historyczną możliwość, aby zademonstrować swoją przewodnią rolę w kwestiach rozwoju podczas Szczytu G8 w Gleneagles, podczas nowojorskiej Konferencji MDG we wrześniu oraz podczas Konferencji Ministerialnej Światowej Organizacji Handlu (WTO) odbywającej się w grudniu w Hong Kongu,
- C. zważywszy, że realizacja MDG i zwalczanie światowego ubóstwa będą wymagały od donatorów zwiększenia ilości i poprawienia jakości pomocy, bardziej sprawiedliwego handlu oraz zniesienia nieproporcjonalnego długu oraz mając na uwadze, że dwie trzecie państw rozwijających się wydaje więcej na obsługę długu niż na podstawową opiekę socjalną,
- D. zważywszy, że o wykorzystaniu większości pomocy decyduje darczyńca, co oznacza, że często pieniądze są darowane pod warunkiem zakupu dóbr i usług z kraju donatora; zważywszy, że szacuje się, iż „powiązanie pomocy” zawiąza koszty zaopatrzenia o około 5 miliardów USD,
- E. zważywszy, że pomimo iż wzrosła wysokość oficjalnej pomocy rozwojowej UE (ODA), znaczna część wzrostu jest spowodowana operacjami redukcji zadłużenia, co stoi w sprzeczności z porozumieniem z Monterrey, zgodnie z którym inicjatywa najbardziej zadłużonych ubogich państw świata powinna być w pełni finansowana z dodatkowych środków,
- F. zważywszy, że umorzenie długu w wysokości 2 miliardów USD rocznie, zapowiedziane przez T. Blaira w przeddzień szczytu G8 odnosi się do 18 spośród 165 państw rozwijających się i dotyczy jedynie międzynarodowych instytucji finansowych.

Środa 6 lipiec 2005

Kwestie ogólne

1. z zadowoleniem przyjmuje zobowiązania prezydencji brytyjskiej do priorytetowego potraktowania rozwoju oraz walki z ubóstwem, ze specjalnym naciskiem na Afrykę; wzywa Wielką Brytanię do wykorzystania jej prezydencji w G8 do umieszczenia problemu ubóstwa w centrum agendy międzynarodowej i europejskiej;
2. wyraża swoje głębokie zaniepokojenie faktem, że Afryka Subsaharyjska nadal nie zrealizowała ani nie osiągnęła postępu na drodze ku osiągnięciu choćby jednego z ośmiu MDG wyznaczonych na rok 2015;
3. przyjmuje do wiadomości konkluzje raportu Millenium Ecosystem Assessment, według którego stała destrukcja ekosystemu ziemi stanowić będzie przeszkodę w osiągnięciu MDG;
4. z zadowoleniem przyjmuje uznanie rozwoju Afryki za priorytet dla UE oraz fakt, że te wysiłki zostaną zwiększone, aby pomóc państwom afrykańskim w osiągnięciu MDG;
5. podkreśla, że Unia Europejska musi umieścić problem kobiet i dziewcząt w centrum swojej polityki rozwoju dla osiągnięcia postępu na drodze realizacji MDG;
6. uważa, że prawdziwa walka z ubóstwem wymaga ustanowienia całościowej polityki trwałego rozwoju w celu stworzenia możliwości produkcyjnych państw rozwijających się;
7. wierzy, że walka z ubóstwem musi opierać się na uznaniu prawa państwa do demokratycznego zdefiniowania jego własnych polityk, priorytetów i strategii dla ochrony warunków bytowych jego populacji oraz jej praw społecznych, gospodarczych i kulturowych;
8. zauważa zasadniczą rolę, jaką organizacje społeczeństwa obywatelskiego muszą odegrać, aby być wiodącą siłą w państwach o nagłych problemach rozwojowych, mobilizując szeroko zakrojone działania oraz tworząc oddolny nacisk, aby zmusić liderów do wywiązywania się z ich zobowiązań; w związku z powyższym z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę międzynarodowej akcji Światowego Apelu o Działania na rzecz Walki z Ubóstwem;
9. podkreśla pilną potrzebę zwiększenia inwestycji w państwach rozwijających się; zauważa wagę międzynarodowej debaty zmierzającej do określenia innowacyjnych dodatkowych źródeł finansowania inwestycji publicznych i polityk, bezpośrednio odnoszących się do MDG oraz ustanawiających podstawy dla rozwoju sektora prywatnego;
10. podkreśla, że pomoc na rzecz rozwoju jest jedynie jednym z czynników, który może przyczynić się do osiągnięcia MDG, i że musi być wspierana innymi środkami, takimi jak solidne, odpowiedzialne i przejrzyste instytucje, poszanowanie praw człowieka i zobowiązań międzynarodowych, równość płci, odpowiednie zasady rządzące handlem i inwestycjami, transfer wiedzy i bezpieczeństwo;
11. domaga się większego zaangażowania w walkę z przemytem broni do krajów afrykańskich oraz lepszej kontroli i dalszego ograniczenia handlu bronią z tymi krajami;
12. wzywa UE do ustanowienia skutecznej kontroli europejskich przedsiębiorstw międzynarodowych w odniesieniu do ich roli w finansowaniu konfliktów zbrojnych, wykorzystaniu surowców i poszanowaniu praw wspólnot lokalnych oraz popiera działania podejmowane w tym kierunku przez rządy państw afrykańskich.

Poziom i jakość pomocy

13. z zadowoleniem przyjmuje potwierdzenie przez Radę jej zobowiązania do przeznaczenia minimum 0,7 % PKB na pomoc do 2015 r. oraz 0,56 % do roku 2010; wzywa Komisję i Radę do zapewnienia, aby Państwa Członkowskie dotrzymały obietnicy poprzez nałożenie mechanizmów kontroli, które umożliwią — z zachowaniem przejrzystości — przeanalizowanie na przyszłych posiedzeniach Rady ds. Rozwoju poziomu pomocy ze strony Państw Członkowskich;
14. z uznaniem przyjmuje aktywny udział w polityce pomocy nowych Państw Członkowskich, które dołączyły do UE po roku 2002 oraz odnotowuje z zadowoleniem ich zobowiązanie do osiągnięcia 0,17 % udziału oficjalnej pomocy rozwojowej w dochodzie narodowym brutto (ODA/DNB) do 2010 r. oraz 0,33 % do roku 2015;
15. wzywa do lepszego wykorzystania istniejącej pomocy, w szczególności poprzez reorganizację priorytetów, tak aby skoncentrować się na MDG oraz poprzez poprawę kontroli nad funduszami publicznymi przekazanymi przez UE na walkę z korupcją i zwiększenie przejrzystości;

Środa 6 lipiec 2005

16. wzywa Komisję do zwiększenia wysiłków w celu skoordynowania pomocy UE i Państw Członkowskich; w tym kontekście wzywa do włączenia do działań zmierzających do koordynacji UE i strategii komplementarności sektora prywatnego oraz podmiotów społeczeństwa obywatelskiego;
17. z zadowoleniem przyjmuje projekt Komisji dotyczący regularnych sprawozdań w sprawie skuteczności pomocy udzielanej przez Państwa Członkowskie, przygotowywanych wspólnie przez Komisję i Państwa Członkowskie;
18. wyraża zaniepokojenie faktem, że tylko trzy Państwa Członkowskie (Irlandia, Szwecja i Wielka Brytania) całkowicie uwolniły swoją dwustronną pomoc, natomiast niektóre Państwa Członkowskie wciąż udzielają pomocy „warunkowo”; wzywa wszystkie Państwa Członkowskie do całkowitego uwolnienia od zobowiązań pomocy dla krajów rozwijających się oraz do działania zgodnie z doktryną UE w myśl której kontrakty na udzielanie pomocy powinno się, jeśli jest to możliwe, przyznawać kontrahentom lokalnym, regionalnym bądź krajowym;
19. wzywa do szybkiego przyjęcia i wdrożenia projektów legislacyjnych dotyczących uwalniania pomocy wspólnotowej;
20. wzywa UE do pełnego wdrożenia przyjętego w 2002 r. planu działania przeciw nielegalnym, niezgodnym z przepisami i nierejestrowanym połowom oraz do zapewnienia pomocy materialnej, finansowej i technologicznej tym nadmorskim krajom rozwijającym się, które mają trudności z zapobieganiem nielegalnym połowom na swych wodach;
21. wzywa Komisję i Państwa Członkowskie do przeznaczania co najmniej 20 % środków pomocy rozwojowej na zdrowie i edukację; odnotowuje z zaniepokojeniem, że zarówno UE jak i jej Państwa Członkowskie dalekie są od osiągnięcia tego celu; podkreśla, że bez znacznych inwestycji na rzecz rozwoju człowieka i na służbę zdrowia nie uda się osiągnąć MDG;
22. podkreśla znaczenie przyspieszenia oraz zwiększenia wsparcia na programy szczepień oraz programy walki z chorobami takimi jak AIDS, gruźlica i malaria oraz choroby zaniebane;
23. wzywa Unię Europejską do bezpośredniego pokrycia kosztów realizacji niektórych celów, takich jak szczepienie dzieci i walka z malarią, w partnerstwie z właściwymi organizacjami;
24. wzywa Komisję i Państwa Członkowskie do zapewnienia, aby zdrowiu seksualnemu i rozrodczemu zarezerwowano czołowe miejsce we wrześniowej agendzie MDG oraz uznano je za kluczowy element walki z HIV/AIDS.

Handel i spójność

25. wzywa kraje uprzemysłowione, a w szczególności UE, do nieszczerzenia starań zmierzających do uzyskania przyjaznego rozwojowi wyniku Agendy Rozwoju z Doha, zapewnienia zwiększonego dostępu do rynku dla towarów przemysłowych i rolniczych oraz usług dla krajów rozwijających się, ustanowienia ram czasowych dla wyeliminowania zakłócających wymianę handlową dotacji eksportowych dla produktów rolniczych oraz zapewnienia krajom rozwijającym się specjalnego i wyróżniającego traktowania;
26. podkreśla znaczenie sprawiedliwego handlu dla zwalczania ubóstwa; z zadowoleniem przyjmuje podjęte przez Komisję w Parlamencie Europejskim w czerwcu zobowiązanie do ofiarowania zwiększonego wsparcia technicznego i budżetowego dla producentów stosujących się do zasad sprawiedliwego handlu oraz zobowiązanie się do zwiększenia spójności pomiędzy wszystkimi politykami UE, w szczególności pomiędzy rozwojem, handlem i rolnictwem;
27. wzywa do dostarczenia odpowiedniego wsparcia technicznego dla handlu, włącznie z rozbudową mocy produkcyjnych, w celu zmaksymalizowania potencjału rozwojowego płynącego z handlu, wspierania rozwoju małych i średnich przedsiębiorstw oraz wypełniania międzynarodowych standardów środowiskowych, społecznych oraz w zakresie pracy i zdrowia;
28. podkreśla kluczowe znaczenie spójności polityki dla zwiększania skuteczności i jakości pomocy;⁽⁻⁰⁾ wzywa UE do sterowania globalnym wysiłkiem i do wzmocnienia spójności swoich własnych polityk oraz polityk Państw Członkowskich w obszarach takich jak handel, środowisko, rolnictwo i migracja, poprzez podejmowanie zobowiązań związanych z rozwojem;

Środa 6 lipiec 2005

29. wzywa Państwa Członkowskie UE do upublicznienia działalności ich agencji udzielających kredytów eksportowych w celu zwiększenia przejrzystości i nadzoru demokratycznego.

Redukcja zadłużenia

30. z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie krajów G8 do umorzenia długów pociągające za sobą umorzenie zaległych długów najbardziej zadłużonym ubogim państwom świata w Międzynarodowym Funduszu Walutowym, Banku Światowym i Afrykańskim Funduszu Rozwoju; podkreśla jednakże, że umorzenie to nie obejmuje pewnej liczby krajów zadłużonych, o niskim przychodzie narodowym, że redukcja zadłużenia nie jest idealnym sposobem walki z ubóstwem, jako że wiele ubogich krajów ma niski poziom zadłużenia oraz że redukcja zadłużenia wiąże się z ryzykiem braku reakcji na potrzeby krajów najuboższych i najbardziej potrzebujących;

31. wzywa Państwa Członkowskie UE do zapewnienia, aby redukcja zadłużenia była dodatkiem do zobowiązań pomocowych; wzywa, w szczególności Wielką Brytanię do podkreślenia tego faktu na szczycie G8 wobec USA, które zobowiązały się zredukować długi kosztem hojniejszej pomocy;

32. podkreśla, że redukcja zadłużenia powinna obejmować przede wszystkim najsłabiej rozwinięte kraje pod warunkiem, że fundusze uzyskane przez rząd dzięki tej redukcji przeznaczone będą na pomoc dla najbiedniejszych w danej wspólnocie;

*

* *

33. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządóm i parlamentóm Państw Członkowskich UE, główoóm państw i szefóm rządów krajów G8, Sekretarzowi Generalnemu ONZ, rządóm krajów AKP i najsłabiej rozwiniętych krajów, Unii Afrykańskiej, Międzynarodowemu Funduszowi Walutowemu, Bankowi Światowemu, Komitetowi Pomocy Rozwojowej OECD oraz rządóm Państw będących członkami Klubu Paryskiego.
